

כלה העיראקית, אבל בעיני הקצינים ניראו מאמציו כ„מכירת הישגי המהפכה“. הם כעו סו עליו כאשר תיקן את היחסים עם איראן ותורכיה, רתחו כאשר סגר מועדונים של תנועות ידיות עם ארצות קומוניסטיות, מחו כאשר הבהיר שהוא אוהב את עבד אל-נאצר — אבל מרחוק, ונשבעו להפילו כאשר נידמה היה להם כי נכנע בצורה מביישה לכורדים.

הצדו שדחף אותם לפעולה נעשה על-ידי אל-בואו ערב צאתו למוסקבה, לפני שלושה שבועות: הוא הורה לשחרר את רכושם המורחם של 50 מגדולי המיסטר המלוכני, שומרי המהפכה הגישו אולטימטום לנשיא: סילוק האזרח — או התקוממות הצבא. עבד אל-נאצר עארף נכנע לאולטימטום. שכן הוא עצמו גנרל, והוא יודע מה מסוגלים לעשות גנרלים במדינה, בה אין שום מיס-גרת פוליטית או עצמית מאורגנת.

אבו דהבי

זהב אתחת לאישה

מי שקרא לרצועת-החוף בשם אבו דהבי („אבי הזהב“) ידע כנראה מה הוא עושה, למרות שהדבר היה אז נעלם גדול.

כל החלק הזה של חוף המיפרץ הערבי הוא שומם כמעט לחלוטין, ופוגשים בו רק לעתים רחוקות מאהל בדואי בתוך מרחבים אינסופיים של חולות.

בתוך אבו דהבי עצמה, שגודלה הוא פי שמונה משטחה של ישראל, חיים בסך הכל 8000 תושבים. אבל מתחת לפני המיידבר מונח חלק נכבד מאוצר הנפט הערבי, והוא אמיר ששלט שם נחשב לאדם העשיר בעולם. **השלטון יחד עם הראש.** שייך ש-חבובט איבן סולטן לחם קשה כדי להגיע ל-מעמדו. הוא נולד כבדואי מרווי, בתחילת המאה הנוכחית. מתי בדיוק — הוא עצמו אינו יודע. כדי ליטול לידיו את ראשות שבט אבו פלאח הוא רצח את דודו, שרצה קודם לכן את אחיו הבכור, שהוא אביו של שחבובט. בתקופה שהוא עצמו לא יכול קורבן לדקירת פניו נוקמת או סאפתנית, הוא השביע את שני אחיו הצעירים על הקוראן, שהם לא ינסו לרצוח אותו לעולם.

הם שמרו על הבטחתם — וזו הסיבה מדוע יכול היה השייך שחבובט לעזוב ב-שבוע שעבר את חופו הזהוב בשלום, ולצאת לגלות באירופה.

את הדרך לאירופה עשה בצורה נעימה מאוד: על סיפון סירת-הטיולים הפרטית, אותה רכש מהנסיך רנייה של מונאקו.

שישיק גמל. שייך שחבובט שלט על נסיכותו במשך 30 שנה. מרכז-השלטון היה ארמונו, שהוא אחד המיבנים היחידים ב-ארץ בה לא צומח אפילו דקל אחד.

העיקרון השלטוני הראשון שלו היה פשוט: הוא סירב לקבל כל תשלום בשטרות; רק זהב נחשב בעיניו. את המחכת היקרה היה אורז במוחדות, מתחת למיטתו, וכאשר היתה מצטברת כמות גדולה היה מעלה או-תה לחדר-האוצר, במיגדל-המעצר שבארמונו. בצורה זו הצטברה כמות מספקת של זהב, כדי להצדיק את שם החוף. ליתר דיוק: ב-שנת 1964 הסתכמה הכנסתו האישית ב-שלושה מיליון לירות שטרלינג, ובשנה ש-עברה הגיעה ל-3.8 מיליון.

אולם כאשר הציעו לו כמה מבני משפחתו, שהגיע הזמן להקים בית-חולים בנסיכות, השיב בצניעה: „מי אני שאפעל נגד רצון אלה, בנוגע למצב-בריאותם של בני-המו-חה?“

צרכיו האישיים נשארו צנועים ביותר: בשר-גמל צלוי, אורז, דגים מיובשים.

עוד יותר עשיר? במשך כל שנת 1966 נרשמה רק הוצאה גדולה אחת: ה-מחאה על-סך חצי-מיליון לירות שטרלינג, שנמסרה כמתנה למלך חוסיין הירדני, כתום ביקורו הרשמי של השייך שחבובט בעמאן, לפני שלושה חודשים. הסכום הוקדש ל-הקמת שיכונים וזולים ולפיתוח האוניברסיטה. ההוצאה היחידה של השייך, למטרות של נוחות אישית, היתה התקנת בית-שימוש חדיש בארמונו.

קמצנות זו היתה הסיבה העיקרית, ש-דחפה את אחיו של השייך להריתו. מכיוון שזכרו את שבועתם על הקוראן, עשו את הפעולה בצורה דמוקרטית. הם כינסו מועצה של כל ראשי השבטים בנסיכות, וזו החליטה להעביר את השלטון לשייך זייד איבן סולטן, אחיו של שחבובט.

מה שאיש אינו יכול לדעת, בשלב זה, הוא: האם יזרום חלק מן הזהב ל-8000 תושבי הנסיכות, או שבמקום האיש העשיר ביותר בעולם יבוא אדם הרוצה להיות איש עוד יותר עשיר מקודמו?

התיקון הקטן

אל תצבע את פנים המקרר כי אין צורך בכך. טמבור-ספריי נועד לצביעת פגמים קטנים בצבע של המקרר בבית, האופנים של הילד, העגלה של התינוק, מכונת הכביסה של הגברת או פגמי צבע של מכוניתך.

טמבור-ספריי באחד-עשר גוונים נפלאים יתקן את הפגמים ללא רבב. כל התיקונים יהיו קטנים באמת אם תשתמש בטמבור-ספריי. טמבור-ספריי מכסה כל פגם. לנוי והידור:

שחם לניסוח אילון

כלה, לפני שאת מחלי-טה באיזו שמלת חופה לבחור כדאי שתכנסי לסלון „אמבר“. זה עתה הגיעה מנהלת סלון „אמבר“ מאירופה עם שמלות חופה חדישות לכל העונות מן ה-מודלים החדישים ביו-תר מבדים מיוחדים

„אמבר“

תל-אביב, רח' בן-יהודה 59
טלפון 246752

ה מ נ ו י

קיבלת חשבון לחידוש המינוי, או פרע אותו בחקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום.

מה לקרוא?

שם הספר: **בדם קר**. המחבר: **טרומן קאפוטה**. המתרגמת: **עליזה נצר**. המוציא לאור: **לדורי**. המפיץ: **שלה**. להשיג: **בכל קיוסק וחנות ספרים**. צורת הכתיבה: **„רומאן-המציאות“**. הנושא: **פשע ללא מניע**. הבקורת בעתונות: **איבדה את הראש**. („הארץ“ למשל: „רב-מכר עוצר נשימה, הספר הנדון ביותר של שנות הששים“). החוויה העמוקה: **שלך, הקורא**.